

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: HHM40300

Besvarelse af spørgsmål nr. 8 af 3. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 8:

”Ministeren bedes nærmere uddybe, hvorfor det er nødvendigt i lovbestemmelsen at indføje, at man også skal aflytte telefonnumre, fra hvilke der alene ringes til den mistænkte, og hvorfor politiet ikke kan nøjes med at aflytte den mistænkte telefon?”

Svar:

Det er ikke i den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 783, stk. 2, ”indføjet”, at der også kan aflyttes telefonnumre, fra hvilke der alene ringes til den mistænkte.

Bestemmelsens 2. pkt. refererer således til den gældende bestemmelse i lovens § 781, stk. 1, nr. 1, hvorefter det bl.a. er en betingelse for at foretage telefonaflytning, at der er bestemte grunde til at antage, at der på den pågældende måde gives meddelelser til eller fra den mistænkte. Der henvises nærmere til pkt. 2 i besvarelsen af spørgsmål nr. 4.

Det er samtidig korrekt, at opkald til den mistænkte egen telefon vil kunne ”fanges” af politiet alene ved aflytning af denne telefon, og at der i sådanne tilfælde ikke opnås yderligere informationer ved også at aflytte den telefon, som der ringes fra.

Når der – såvel i dag som fremover – kan være behov for at aflytte også andre telefoner end den mistænkte, skyldes det i stedet, at den mistænkte naturligvis vil kunne anvende andre telefoner end sin egen til at modtage (eller give) meddelelser.

Som anført i den nævnte besvarelse ville den mistænkte således – såfremt der ikke var mulighed for at aflytte andre telefoner end den mistænkte – kunne undgå telefonaflytning ved blot at anvende telefoner, der ikke tilhører den pågældende selv.